

Projektbeskrivelse

Shaking the Habitual What is your utopia?

Marie Moberg

2. februar – 30. juni 2018

Scenograf Marie Moberg indtager udstillingsstedet *meter* i København for at forvandle de traditionelle hvide udstillingsrum til et sted, hvor der er plads til både mulige og umulige utopiske forestillinger. I fem måneder bliver det rum hun skaber scenen for diverse performances, kunstneriske bidrag, workshops, læsegrupper og talks, der spørger indtil, hvordan et samfund ville se ud uden patriarkatet. Scenografien tager udgangspunkt i Mobergs tanker om det utopiske rum, som et sted hvor alle kan tage del i samtalen på lige fod lige meget køn, klasse, kulturelle eller etniske baggrund, om man er publikum eller kunstner. Vi søger penge til et tværfagligt projekt mellem scenekunst og billedkunst, hvor scenografi - et redskab til at skabe forestillinger om andre virkeligheder - bruges til at sætte scenen for en performativ udstilling, der undersøger utopiens sprog.

Baggrund

Når vi i dag snakker om fremtiden bærer det ofte præg af dystopiske forestillinger. Konsekvenserne af katastrofer som klimaforandringer og overbefolkning er altoverskyggende. Det er hvis vi da overhovedet tør tænke så langt ud i fremtiden. Kun sjældent tør vi spekulere i utopier, hvilket måske skyldes, at vi stadig erindrer, hvordan den utopiske drøm i det 20. århundrede endte i tilstande med totalitarisme.

Men historisk har utopien haft en vigtig rolle som pejlemærke for, hvor vi gerne vil arbejde os hen som samfund. Den har fungeret som et ikke-sted, hvor vi kan lege med tanken om hvordan et ideelt samfund ser ud. Et sted hvor vi frit kan bevæge os mellem det konkrete og abstrakte, i forsøget med at omforme og opløse samfundet, som vi kender det. Utopien har således også været et vigtigt redskab for nytænkning indenfor bevægelser, som har kæmpet for at opnå rettigheder og ønsket grundlæggende forandringer i det omkringliggende samfund. Den feministiske utopi har gennem årene været at finde indenfor en række forskellige genre som Fantasy og Science Fiction, Cyber-feminisme og Afro-Futurisme. Fælles er en optagethed af at bryde med nuværende magtstrukturer og sociale konventioner, som man som menneske underlægges pga. køn, race eller klasse.

Med afsæt i den feministiske utopi har *meter* inviteret scenograf Marie Moberg til at træde ind i meters udstillingslokaler for sammen med os at slippe fantasien løs og overveje, hvordan en feministisk utopi kunne se ud. Formålet er en omformning af rummene, som bryder med det ekskluderende og privilegerede rum, som udstillingsrummet historisk har været set som, for at gøre det til et sted hvor alle kroppe, klasser og kulturer kan være aktivt deltagende.

Scenografisk forvandling af udstillingsrummet

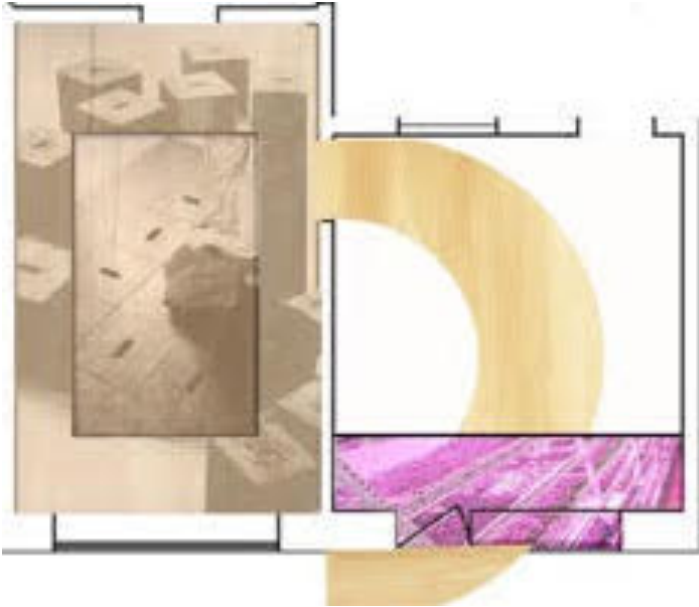
Til *Shaking the Habitual: What is your utopia?* vil Moberg omforme meters udstillingslokaler til et rum, der fordrer den optimale samtale; et inkluderende sted, hvor alle kan høre og se hinanden. For Moberg handler det om at opbygge en utopisk scenografi, som faciliterer et ultrademokratisk, og antihierarkisk rum. Centralt for denne forestilling er, at det ikke er bygget på utopien som et sted uden uenighed, men som et sted hvor alle har mulighed for på lige fod at tage del i samtalen.

I praksis fører Marie Mobergs scenografi publikum ind med en rampe, som skal gøre rummene tilgængelig for alle, også for kørestolsbrugere. Scenografien opbygges udelukkende af genbrugsmaterialer, og det første publikum træder ind i et drivhus, der fungerer som en sluse eller et liminalt rum, der giver mulighed for at lægge omverdenens tankesæt bag sig, inden man giver sig hen til utopiens frit tænkende rum. I drivhuset vil der henover de fem måneder blive dyrket grøntsager og urter, som aktivt vil blive brugt i forbindelse med events vi afholder. Genbrugstanken integreres i opbygningen af rummene i et opgør med smid-væk kulturen og vidner om de små utopier, der allerede eksisterer i vores samfund.

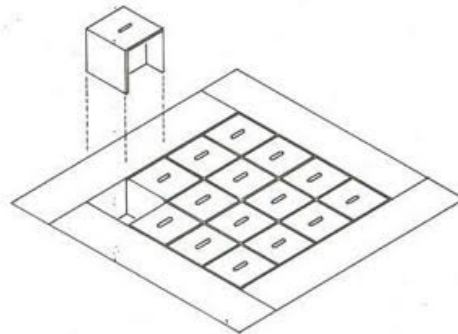
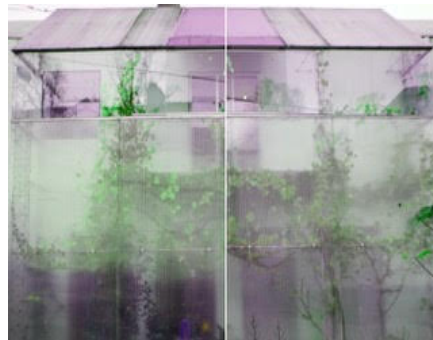
Rampen fører publikum videre fra det første udstillingsrum ind til det andet, hvor gulvet er forhøjet. Gulvet består her af skamler og ramper, som gør det let for rummet at blive omformet til det, det skal bruges til; om det er en talk, workshop, performance eller udstilling. I ombygningen indgår auditive og visuelle hjælpemidler, som kan understøtte og omfavne samtalen, når mennesker mødes på tværs. Dette har været målet for udformningen af mange rum fra teatre til forelæsningsale igennem historien, men udfordringen i dette tilfælde har været forsøget på at formulere og fysiskgøre et rum, hvori alle kan føle sig velkomne.

Program

Marie Mobergs scenografi bliver scenen på hvilken kunstnere som Imri Sandström (S) og Nanna Lysholt Hansen (DK) vil skabe performances grundlagt i idéer om utopien. Stathis Tsemberlidis (GR) vil skabe en installation baseret på hans mange grafiske noveller og i samarbejde med forfatter og leder for Poesiens Hus, Rikke Oberlin Flarup laver vi tre workshops i forbindelse med Kbh Læser, hvor publikum inviteres ind til at visualisere deres utopier. Vi får Kvininfo, Friktion, Dagegender og Warehouse 9 til at skabe debatarrangementer, der beskæftiger sig med feminismen på tværs af kønsopfattelse, hudfarve og seksualitet og meget mere.

Inspiration til scenografien:

Marie Moberg

Som scenekunstner og scenograf har Moberg længe vendt og vredet virkeligheden på den svenske teaterscene for at få publikum til at se deres egen verden i et andet lys. I hendes tidligere produktioner har hun arbejdet kritisk med de normer og magtstrukturer, vi ser i samfundet. Med baggrund i metoder indenfor social- og disruptiv arkitektur arbejder hun for at udforske og rykke ved publikums forhold til de rum, de befinder sig i. Det er også derfor, hun er blevet inviteret til at omdefinere rammerne for udstillingsstedet meter.

meter

meter er et nonprofit udstillingssted på Nørrebro i København og en ramme for kuratorisk eksperimentering initieret af kuratorerne Louise Lassen Iversen og Rie Hovmann Rasmussen.

De første 2 år fokuserer vi på at skabe udstillinger, der gennem kunsten og kunstneriske praksisser forholder sig undersøgende og kritisk til samfundet omkring os. Via kunsten ser vi en mulighed for at skabe en anden form for rum for refleksion, fordybelse og diskussion af de ting, der optager os alle og influerer vores hverdag.